

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Pavla Molka v právní věci žalobce: **S. O. S. Karviná, z. s.**, se sídlem nám. Ondry Foltýna 15/45, Karviná – Staré Město, zast. Mgr. Pavlem Černým, advokátem se sídlem Údolní 33, Brno, proti žalovanému: **Český báňský úřad**, se sídlem Kozí 4, P. O. BOX 140, Praha 1 – Staré Město, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2015, čj. SBS 28356/2015/ČBU-21/1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 3. 2016, čj. 22 A 131/2015-53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce brojil ve správním řízení proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu ze dne 1. 7. 2015, kterým tento orgán vydal společnosti OKD, a. s., povolení hornické činnosti dle Dokumentace vyhledávání a průzkumu výhradního ložiska v tam specifikovaných důlních dílech a sloji v dobývacím prostoru Karviná-Doly I na Důlním závodě 1, lokalita Karviná. Odvolání žalobce zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalobce proto podal žalobu ke krajskému soudu a současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Krajský soud usnesením označeným v záhlaví odkladný účinek žalobě nepřiznal. Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní kasační stížností napadá právě toto usnesení krajského soudu a žádá o přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti.

[2] V kasační stížnosti předně uvádí, vědom si § 104 odst. 1 písm. c) s. ř. s., důvody přípustnosti kasační stížnosti proti rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku. Zastává názor, že z materiálního hlediska je napadené usnesení krajského soudu rozhodnutím ve věci, nikoliv dočasné povahy. Dále tvrdí, že zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě představuje významný zásah do jeho subjektivních práv jakožto ekologického spolku. Konečně se stěžovatel též dovolává mezinárodních závazků České

republiky, zejména podle čl. 9 Aarhuské úmluvy a čl. 11 směrnice 2011/92/EU ze dne 13. 12. 2011. Dále formuluje důvody, proč měl být odkladný účinek žalobě přiznán. Navrhuje, aby zdejší soud napadené usnesení zrušil.

[3] Žalovaný tvrdí, že není dán žádný z kasačních důvodů dle § 103 s. ř. s. Ve vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 27. 4. 2016 setrval na svých dosavadních stanoviscích a navrhuje, aby zdejší soud kasační stížnost zamítl.

[4] Před posouzením samotné důvodnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nejdříve ověřil, zda byly splněny podmínky její přípustnosti. Po jejím předběžném posouzení dospěl k závěru, že kasační stížnost není přípustná.

[5] Podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je *kasační stížnost dále nepřípustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné*. Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je typickým příkladem rozhodnutí dočasné povahy. Touto otázkou se poprvé zdejší soud zabýval v usnesení ze dne 22. 12. 2004, čj. 5 As 52/2004-172, č. 507/2005 Sb. NSS, a od té doby konstantně judikuje, že rozhodnutí o odkladném účinku žalobě jako procesní institut je zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Zákonodárce neposkytuje prostor pro další konkretizaci dle zvláštních okolností případu. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé (srov. z početné judikatury dále např. usnesení NSS ze dne 27. 1. 2011, čj. 5 As 60/2010-131, rozsudek NSS ze dne 6. 3. 2014, čj. 10 As 4/2014 – 19, body 13 - 15 atd.). Tyto judikaturní závěry opakovaně potvrdil též rozšířený senát NSS (viz usnesení ze dne 1. 6. 2010, čj. 7 Afs 1/2007 – 64, č. 2116/2010 Sb. NSS, věc *KOPPA*, bod 23; shodně usnesení téhož senátu ze dne 20. 5. 2014, čj. 3 As 125/2012 – 43, č. 3072/2014 Sb. NSS, bod 37); jejich ústavnost nezpochybnil ani Ústavní soud [např. usnesení ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05 (U 13/37 SbNU 751)].

[6] Jakkoliv stěžovatel snáší řadu argumentů ve prospěch přípustnosti kasační stížnosti, tyto argumenty vesměs zůstávají v naprosto obecné rovině a ve vztahu k přípustnosti kasační stížnosti proti nepřiznání odkladného účinku nevypovídají vůbec nic, respektive se této otázky dokonce vůbec netýkají (viz např. početná argumentace stěžovatele o rozhodnutí vymezeném materiálními znaky, která se však vztahuje ke správním rozhodnutím, nikoliv k rozhodnutím soudním). Ani z právních předpisů EU, které stěžovatel cituje, neplyne závěr, dle něhož by měl vnitrostátní právní řád členského státu EU umožnit podání opravného prostředku proti soudnímu rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku. Na nepřípustnost kasační stížnosti nemá vliv ani právní forma stěžovatele.

pokračování

[7] Nepřípustnost kasační stížnosti pochopitelně vylučuje věcný přezkum správnosti rozhodnutí o odkladném účinku. Proto se zdejší soud nemohl zabývat ani s tím souvisejícími kasačními námitkami.

[8] Stávající právní úprava tedy neposkytuje proti rozhodnutí soudu o návrhu na přiznání odkladného účinku žádný opravný prostředek. O tom byl stěžovatel v napadeném usnesení poučen.

[9] Kasační stížnost není přípustná. Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud nezabýval.

[10] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104 odst. 3 písm. c), § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl jako nepřípustnou.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu